

MUSEITIDNINGEN

Medlemsblad för Råå museiförening

Glädjen är påtaglig när glasen i den stora montern börjar komma på plats. Det ca 10 man starka jobbgänget har lagt ner ett fantastiskt arbete med det nya "läget". Foto Cal Åström.

Ombyggnaden i bilder

Golvläggning

Färdigt golv - elegant!

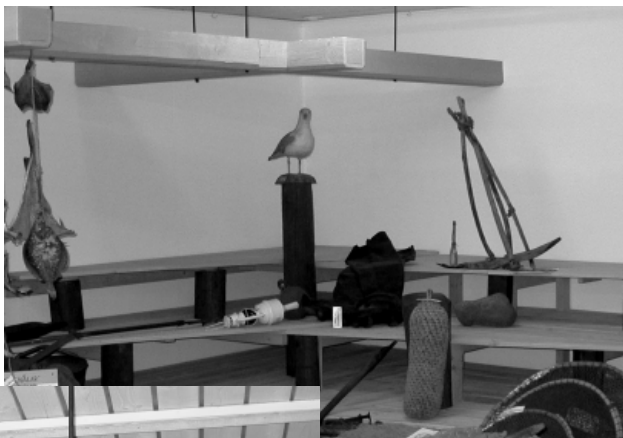
Uppsättning av takbjälkar

Kajen...

Foto:
Sven Wittgren o Cal Åström

**...som naturligtvis
fiskmåsen hittar direkt!**

Snygga takbjälkar!

**Ingen byggarbetsplats utan en "rö-
hörna"...**

Tack - det gjorde vi bra!

Årskrönika

Verksamhetsberättelse för Råå Museiförening 2005

År 2005 har varit ett oerhört positivt år för vår förening. Vi har fått en stor penninggåva av kapten Åke Winqvist - med rötterna på Råå - för att lägga ett skeppsgolv i museet. Vi har också fått ett verksamhetsbidrag från Helsingborgs stad för att utveckla museimaterial speciellt riktat till skolklasser. Till årets utställning Sjöfarten i Helsingborg har vi fått generösa bidrag från Skånska redares understödsfond. Vi har också fått mycket personell hjälp och fått låna många spännande föremål i samband med utställningen. Detta tackar vi varmt för. Vi har också fått andra penninggåvor och föremål, som gjort det möjligt för oss att arbeta vidare med vårt kulturarv. Tack till er alla!

Årets aktiviteter

Vid det välbesökta årsmötet följde efter traditionella förhandlingar ett föredrag av Olof Jönsson, som med utgångspunkt i årets utställning kåserade kring Redare och rederier i Helsingborg. Olof talade till en andäktigt publik, som även fick en inblick i konsulernas värld.

Traditionsenligt öppnade museet första maj. Nya motorer i motorhallen, modell av Öresundsbron i vår Öresundsmodell, filmduk och avspelningsutrustning var några av de mindre förändringar som stod klara till öppnandet.

Årets temautställning Sjöfarten i Helsingborg innehöll många vackra båtmodeller, tavlor, spännande föremål och mycket rederihistoria. Fyra temadagar med filmvisning och förtäring och med titlarna: Gorthons, Transmarin och Färjetrafiken - turla lockade storpublik. Tack till alla er

som var med och så generöst delade med er av er kunskap.

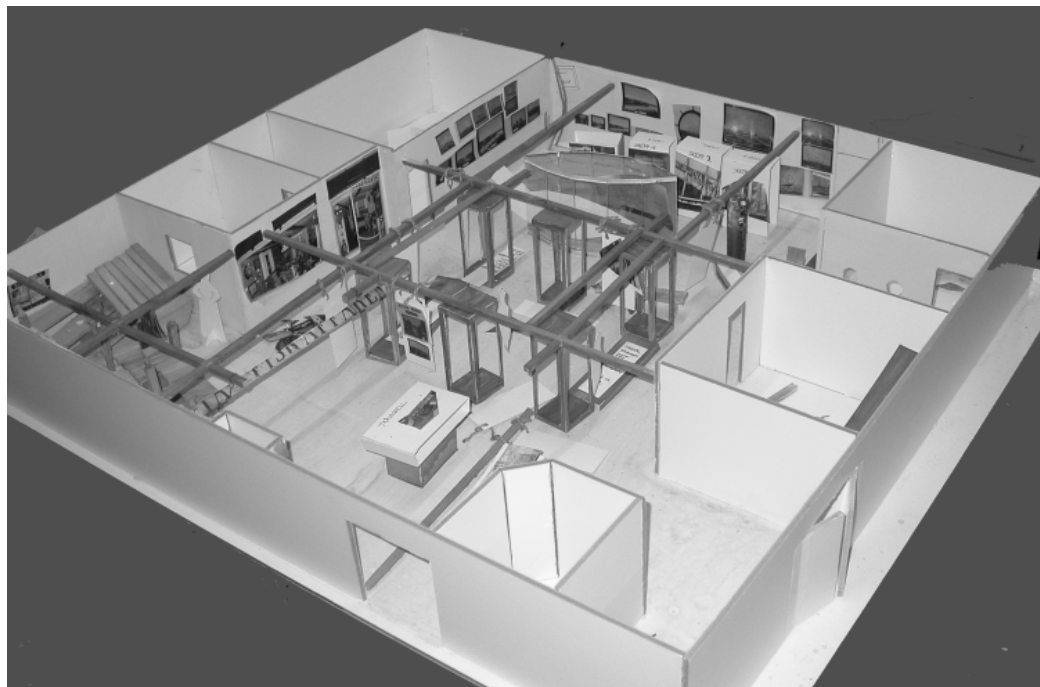
På Bryggan visade Alf Tellström fartygsporträtt, akvareller målade av Stig Åsberg. Tillsammans med övriga föreningar och företag kring Råå hamn anordnades en Hamndag. Aktiviteten var så uppskattad att den ska återkomma även 2006.

Museets dag firades på nationaldagen med visning av några av våra ”nya” filmer. Kurt Björklund, som fanns vid sin båt under dagen, har alltid många intresserade lyssnare. Motorerna dunkade ute i motorhallen och våra kunniga maskinister fanns till hands för att visa och svara på frågor. Man kunde också njuta av kaffe och tårta – vårt sätt att fira nationaldagen. Vi hoppas att vi kan göra denna dag till tradition.

Vi deltog också i den nationella kampanjen Kulturhusens dag – Sjöfartens miljöer.

För andra året i rad bjöd kommunen sina medborgare på ett kostnadsfritt besök på vissa kulturinstitutioner mot uppvisande av den s.k. Kulturchecken. Råå Museum var med för första gången. 143 kulturcheckar utnyttjades för att besöka vårt museum. Vi noterade att många av dessa besökare aldrig tidigare besökt oss.

Höstmötet hölls, som traditionen bjuder, i oktober. Sjöräddning i stort och smått var titeln för kvällens föredrag. Vd Rolf Westerström höll i de stora linjerna och stationschef Göran Öberg med medarbetare pratade utifrån ett lokalt perspektiv. Vi fick också se en intressant film som fick oss att förstå vikten av en god sjöräddning. Att döma av alla frågor efteråt så var det ett ämne som engagerade våra medlemmar.

Modell av hur museets stora hall kommer att se ut efter ombyggnaden. Museets entré är nere till höger. Kajen blir platsen för vår fiskeutställning. Den stora montern ska innehålla navigationsinstrument och de sex mindre montrarna - hjärtat - ska spegla livet på fiskeläget. Modellen är gjord av Blekinge museum.

Motorhallen

Under vintern iordningställdes vår nya B & W Alpha dieselmotor och vid säsongöppningen fungerade den perfekt. Den är ett utmärkt komplement till de motorer som finns i motorhallen och har fått göra tjänst många gånger den gångna sommaren. En välpolerad skönhet som visar på professionalismen i vårt gäng, som så väl tar hand om våra gåvor.

Vi har märkt att det speciella ljudet från våra tändkulemotorer har en stor dragningskraft på män i alla åldrar. Starta motorn och snart står ett stort gäng kring maskinskötlaren. Därför har vi haft igång motorerna många gånger i sommar. Stor succé!

Studieresan

Årets resa, en lågbudgetvariant med anledning av vårt stora ombyggnadsprojekt, gick till Tekniska museet i Helsingör och till fiskemuseet på Flynderups gård i Snekersten. Speciellt det sistnämnda gav många intryck och goda idéer för hur man på ett levande sätt kan visa fiske och fiskeredskap. En lyckad utflykt med gott kamratskap och många nya impulser!

Året avslutades med traditionellt julbord för jobbgång och förtroendevalda. Vi hade förmånen att få utnyttja RHSS klubbstuga, som passade perfekt för ändamålet. God mat, god gemenskap, härliga historieberättare och en Lucia med tärnor som sjöng sagolikt vackert. Bättre kan det inte bli.

Vår nya permanenta utställning

Med anledning av att hela läget skulle tömmas inför golvläggningen beslöt styrelsen att se över hur man på bästa sätt skulle visa museets samlingar. Föremålen skulle gärna visas i sitt sammanhang. Efter att ha varit på studiebesök på läns museet i Blekinge kände vi att här kunde vi hämta både kunskap och inspiration. Därför bad vi om professionell hjälp av dem som gjort utställningarna där. Vi fick en modell framtagen för våra behov och som visade hur det skulle kunna se ut. Denna modell stämde oerhört väl med hur vi ville att museet skulle fungera. Och nu gick projektet in i skarpt läge.

Ragnar Thornberg har tagit på sig det stora arbetet att vara ledare för projektet och det är vi mycket tacksamma för. Till sin hjälp har han ett outtröttligt jobbgång. Förste oktober startades nedplockningen av alla föremål på läget och i modellrummet. Samtidigt krävde avloppet en grundlig genomgång, innan det nya golvet kunde läggas. Vi har nu upplag av kartonger, fyllda med alla våra klenoder, överallt på museet. Den golvfirma som har lagt vårt nya, fina golv var färdig till nyår, och då var det dags för jobbgänget att ta vid. Väggar behövde målas, golvlister och mycket annat smått och gott fixas. I taket skulle hängas bjälkar som skulle ge ett intryck av magasin. En fiskekaj med brygga skulle byggas för att bli en naturlig plats för alla våra fiskeredskap. En navigationsmonter skall byggas på plats för våra navigationsinstrument. Sex glasmontrar skall utgöra centrum av museet och innehålla föremål från Råå. Du kan följa arbetet från nedplockning via golvläggning till återuppbyggnad på sidorna 2-3 och på vår hemsida www.raamuseum.se.

Välkommen sen att ta del av det i verkligheten. Vi öppnar 1 maj.

Vår stora utmaning är att skapa ett förändrat museum där alla kan känna igen sig.

Uppgiften för hösten 2006 blir att förvalta de block och jungfrur som ingick i gåvan från Åke Winqvist. Vi planerar en riggning där man kan förstå funktionerna hos olika block och jungfrur. Alltså en historiektion i segelsjöfart.

Styrelsen

Museiföreningens styrelse, som under året haft elva sammanträden, har bestått av Marianne Wittgren, ordförande
Hans-Ingvar Gren, v. ordförande
Eva Olsson, sekreterare
Bengt Magnemark, kassör
Bengt Rådbrink
Gunilla Kittel
Ulf Bjernstål
Stina Norling
Hans Backe
Walter Borg, suppleant
Ing-Britt Eriksson, suppleant

Bokslut

Årets resultat blev mycket bättre än föregående års. Detta beror på att vi förutom de gåvor och bidrag, som redovisats ovan, även fått det sista bidraget till motorhallsbygget – tillsammans mer än femhundra tusen kronor. Dessa intäkter har gett oss möjlighet att renovera vårt avlopp, lägga nytt golv, fixa vår nya Alpha diesel och göra en mycket intressant utställning.

Styrelsen vill rikta ett varmt tack till alla er som på olika sätt stöttat oss och deltagit i våra aktiviteter. Alla behövs om vi ska kunna göra det omöjliga möjligt.

Marianne Wittgren

Åke Winqvist - vår senaste donator

Tack vare en stor donation från kapten Åke Winqvist har det varit möjligt att lägga skeppsgolv i museet.

Stefan Hagbard, Åkes systerson, berättar:

Åke Winqvist är född i Helsingborg 1916 och har alltid varit intresserad av sjön och segling och är kapten i marinen. Han intresserade sig tidigt för vattenvård och var ordförande i Saltsjöföreningarnas förbund för vattenvård som initierade vattenvården i Stockholmstrakten. Åke hade tillsammans med sin bror en galeas som familjerna seglade med på somrarna. Både hans far, Gustaf, och mor, Ragnhild, kommer från släkter med mycket stark anknytning till sjön. Hans farfar, Carl Gustaf, var sjökaptan och segelmakare och verksam i Råå och Helsingborg. Den delen av släk-

ten härstammar från Gåsö och Orust där de flesta var fiskare eller skeppare. Åkes mormor, Anna Bengta Heyne, kom från Råå. Hon var sjätte barn till skepparen/sjökaptanen Reinhold Olsson på Råå, som i sin tur var son till en skeppare från Råå. Nästan alla i den delen av släkten var fiskare, skeppare eller på annat sätt knutna till på havet och bodde på Råå. Åke tycker därför det känns mycket roligt att kunna stödja Råå Museum för Fiske och Sjöfart eftersom museet har så stark anknytning till hans släkt och hans intressen.

Kapten Karstrup från Råå - ett dramatiskt sjömansliv

”Undertecknad Carl Edvard Karstrup född den 9:de November 1863 i Råå på Pålstorps grund i Malmöhuslän, af Föräldrane Håkan Edvard Karstrup, och modern Kersti Karstrup född den..... förklarar härmed, att jag med åberopande af 7 § af om förvärvande och förlust af medborgarerätt af den 1 oktober 1894 gör förbehåll om bibehållande af min Svenska medborgarerätt. Till stöd för denna förklaring lämnas nedanstående uppgifter, hvilka jag på tro och heder förklarar vara med sanningen öfverensstämmande.

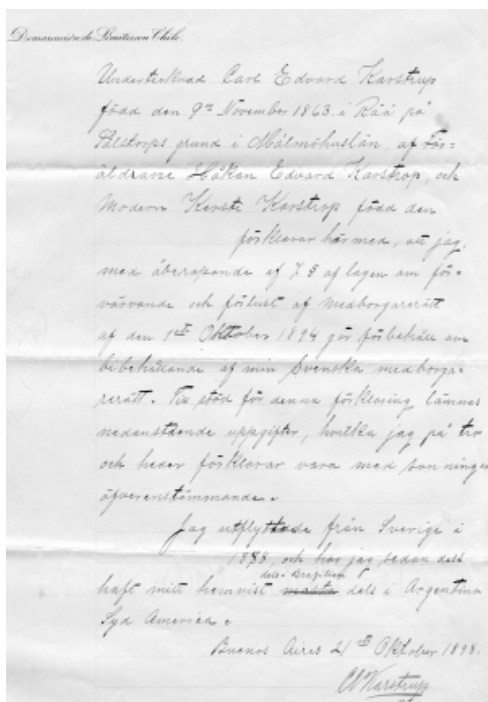
Jag utflyttade från Sverige i 1888, och har jag sedan dess haft mitt hemvist dels i Brasilien dels i Argentina Syd America.

*Buenos Aires 21:ste oktober 1898
C E Karstrup”*

Ovanstående brevkopia hittar vi bland de papper som släktingar till den bland äldre Rååbor välkände sjökaptenen Carl Edvard Karstrup vårdat och sparat. I de stora bruna kuverten finns dokumentation kring ett händelserikt liv, ett sjömansliv som ändades utanför finska kusten vintern 1914 då Råå-ångaren Everilda sprängdes av tyska minor.

Med hjälp av betyg, brevväxling, tidningsklipp och diverse papper kan vi följa C E Karstrup under cirka trettio år.

Carl Edvard Karstrup föddes i Råå ”På Pålstorps grund”, berättar Siv Olsson vars farmor var Carl Edwards två år äldre syster Elida Cecilia, gift med Nils Petter Pettersson. Familjen Karstrup lär ha kommit

från Ängelholm till Helsingborg. Repslagarbanan mellan rådhuset och den gamla Centralstationen ingick i familjens affärsverksamhet. ”Vår” del av släkten återfinns i Råå, på Pålstorps grund från mitten av 1800-talet. Här etablerade familjen sig som bönder och fiskare, en ganska lyckad kombination! Från fiske till sjömansliv var steget inte så långt för de pojkar som växte upp på Råå under förförda seklet.

Unga fiskarpojkar & äventyrliga sjömän

Många unga söner till rååfiskare följde likartade banor. Som småpojkar fick de följa med äldre släktingar på fisketurer i sundet och upp mot Anholt eller till Mön

och Læsø där fisket brukade ge goda fångster. 10 år var en ålder då en pojke ansågs mogen för sitt första riktiga uppdrag till sjöss. Då var oftast den korta skoltiden slut och arbetslivet väntade.

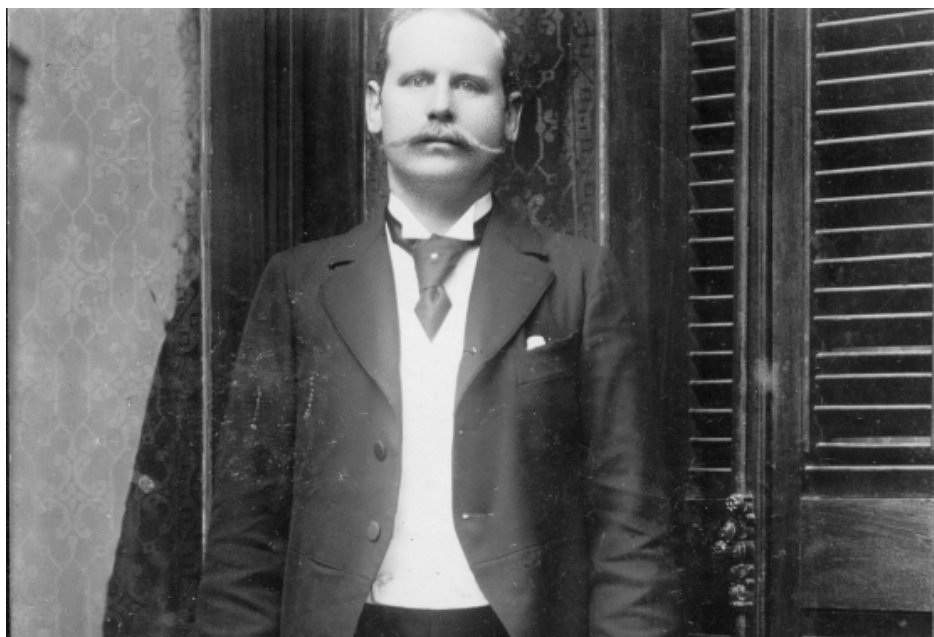
Harry Perborn berättar i boken "Om gamla Råå" om sjökaptenen och guldgrävaren Olof B. Bengtsson, som tio år gammal mönstrade som kock. Samma år 1877 mönstrade hans ett år äldre brorson Janne A. Bengtsson också som kock på en skuta. Både Olof och Janne Bengtsson blev långfärdsseglare innan de fyllt tjugo år.

Olof seglade med Otto Banks stora bark-riggade skuta "Olav Tryggvasson" till Australien där han i Melbourne träffade flera "rååpågar"; Nils Joakim, Nils Backe, Janne Ingelsson, Olof Paulsson, August Ahlman och Lars Lundqvist som redan fanns på plats. Olof Bengtsson stannade i Australien som guldgrävare. 1899 återvände han hem och stannade för gott som befälhavare på eget däck.

Jämngamle brorsonen Janne Bengtsson seglade med flera mindre skutor innan han mönstrade på skonaren Merkur från Svendborg och seglade till Brasilien 1884/85. Under tre år seglade han med Merkur, som gick i kustfart längs Brasiliens kust, innan han återvände till Råå, där han tillsammans med två medredare 1890 köpte sin första skuta.

Varken Australien eller Sydamerika var långt borta för dåtidens Rååpojkar. Och just Sydamerika, närmare bestämt Argentina och Brasilien lockade även Carl Edvard Karstrup, det blev i dessa länder han lade grunden för sin framtid.

Om Carl Edvard debuterade redan i pojkåren som fiskare eller sjöman framgår inte av det material vi har fått, men vi vet att han bestämde sig tidigt för att havet skulle bli hans arbetsplats. Familjen hade ekonomiska möjligheter att skicka honom till Navigationskola, han slapp "den långa vägen" från kock till bästeman och

Ett av de få existerande fotografierna av Carl Edvard Karstrup.

vidare. Hans styrmansbrev är daterat i juni 1886 och undertecknat av föreståndaren för Navigationskolan i Visby, Nicolaus Törnqvist.

Styrman Karstrup seglar vidare

Nu hade Carl Edvard Karstrup tagit första steget mot sitt mål att bli "kapten på skutan". Hans styrmansexamen var godkänd, i geometri får han "med beröm godkänd". Han fortsatte omgående studierna på Navigationskolan. I mars 1888 erhöll han betyg över avlagd "Ångfartygsbefälhafvare-examen".

Bara två månader senare är hans Sjökapstens-examen daterad. (Alla betyg är troligen avskrifter eftersom handstilen är identisk även på de underskrivna namnen). Carl Edvard hade lite problem med Räknelära och Astronomi, men han blev godkänd i alla ämnen och fick sin fina examen. Han var tidigt en ung man med ambitioner, under utbildningstiden gick han också en kurs i bokhålleri. Och det var ju klokt om man vill satsa på eget ägande i framtiden. Och det ville den nu tjugofemåriga råasonen.

Till sin besvikelse, kan vi gissa, fick han inte någon anställning i Sverige utan han gjorde som så många andra; emigrerade ur landet. I Amerika fann han omgående arbete som passade hans examen. Han anställdes på en av Hudsonbolagets passagerarbåtar på linjen till Albany.

Carl Edvard stannade i USA under ett par år, ganska äventyrliga sådana enligt familjetraditionen. Men Sydamerika lockade. Under merparten av 1890-talet var han verksam i Argentina och Brasilien.

I Argentina engagerades han som ledare för en av regeringen anordnad expedition som skulle kartlägga det inre av landet och mäta ut gränsen mot Chile. Detta måste ha varit det verkliga äventyret för en sjöman. Visserligen färdades gruppen med

båt upp för La Plata-floden så långt det gick, men sedan fick det bli mulåsnor, ett ovant färdmedel för sjökaptenen från Råå.

Brasilien blev Carl Edwards mera fasta punkt under 1890-talet, så fast, att han blev brasiliansk medborgare och den 30 januari 1897 tar han examen som "Piloto de navios do commercio". Bland de sparade dokumenten finns det stiliga examensbeviset utfärdat av O Contra-Almirante Manoel José Alves Barbosa! Pampigt så det förslår!

Under tiden i Brasilien och Argentina seglar han troligen med flera olika båtar. Ett handskrivet enkelt papper intygar till exempel att Carl E Karstrup varit styrman på "Olof" under några månader, från 20 december 1896 till 26 februari 1897.

Kapten Karstrup seglar hem igen

1898 närmade sig den upplevelserika vagabondtiden sitt slut. I det ovan citerade brevet skrev Carl Edvard från Buenos Aires för att återfå sitt svenska medborgarskap och han uppvaktade även det Svenska och Norska Generalkonsulatet i Rio de Janeiro för att åter kunna begagna sina svenska papper, vilka han tydligt lämnat på den sjökrigsskola där han tog sin brasilianska examen. Svarebrevet från konsulatet visar att här tar man minsann inte lätt på formalia: "*...enär Ni den 30 januari 1897 absolverade brasiliansk examen, har jag äran svara att antagligen ett requerimento till Marinministern här från Eder är nödvändigt...Utkast till ett sådant requeriment bifogas för att hjälpa Eder...*"

Hur det gick med Carl Edwards papper får vi inte veta av tillgängliga papper men i oktober 1899 skrev han till Dr Franciso Moreno och tackade för goda år i dennes tjänst. och ber om en favör. Han vill ha ett rekommendationsbrev till *Comision Ingles*. Engelmännerna skulle snart lämna Bue-

nos Aires och Carlos E Karstrup fick här en möjlighet att lämna Sydamerika. Han har varit från hemlandet i drygt tio år. Dags att återvända.

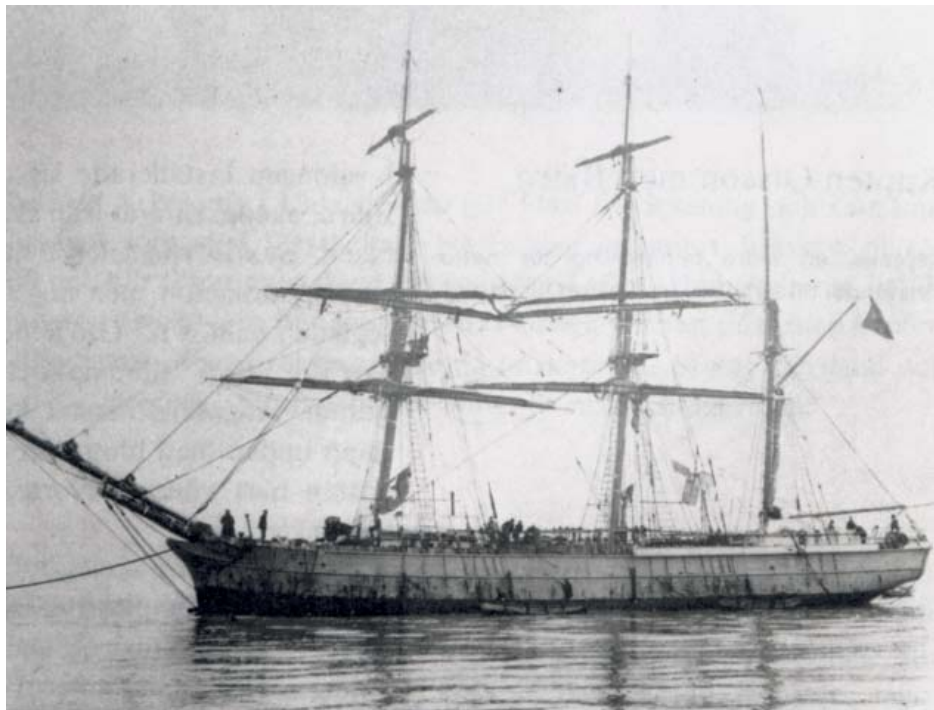
Barken ”Argentina”

Barkskeppet Simon från Pernau blev i februari år 1900 ett rejält tillskott till Råås växande handelsflotta. Vår gode kapten hade kommit hem, troligen med en sparad slant på fickan, som det brukar heta. Hur som helst, antingen var sparkapitalet väl tilltaget eller så fanns det andra trygga finansiärer på hemmaplan som gärna ställde upp. 8 600 kronor betalade Carl Edvard Karstrup för den till synes präktiga barken. Rååflottan fick ett tonnagetillskott på 479 bruttoton, och det hemförda skeppet döptes om till Argentina; ska vi gissa att stora delar av inköpssumman kom ifrån det landet?

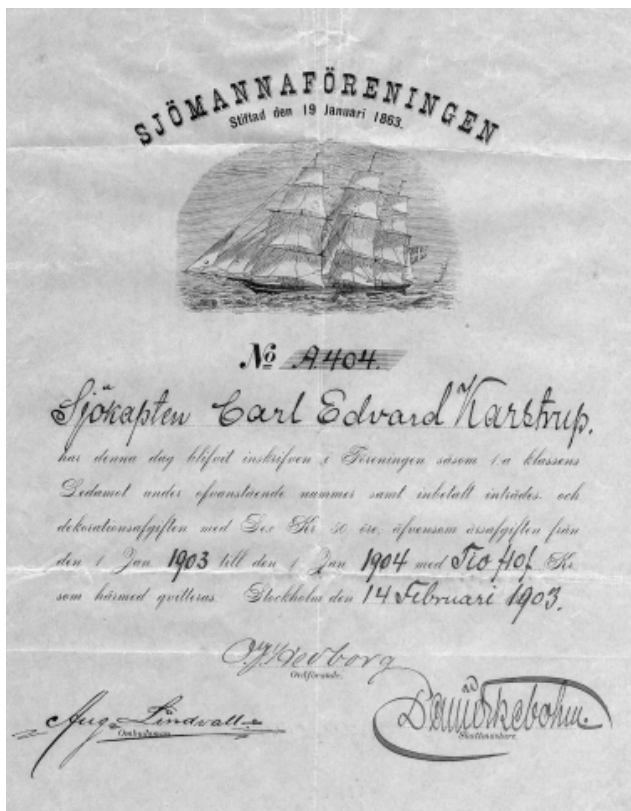
Tyvännär var inte skeppet lika gediget som det gav intryck av. Jan Davidsson berättar i sin bok ”Det gamla fiskeläget” om Argentinas tid under Råå-flagg. Båten var byggd 1856 och hade fått slita hårt i sjön under många år. Hon läckte och visans uttryck ”pumpa läns” gällde i allra högsta grad. Skutan reparerades på Kockums varv men ett gistet skrov blir inte friskt så lätt.

Enligt en skeppshandling hade Argentina tre ägare, kapten Karstrup ägde 5/9 i skeppet, stuvaren Petter Nelson 3/9. Fiskare Nils Petter Petterson ägde 1/9 och blev huvudredare.

Argentina hade elva mans besättning och hon tog rejält med last, främst av splitved och kol. Hon seglar framför allt på England och längs den svenska väst- och östkusten samt över till Viborg och Methil. Carl Edvard Karstrup seglade som

”Argentina”. Foto ur Jan Davidssons bok ”Det gamla fiskeläget”.

Medlemsbeviset i Sjömannaföreningen från 1903.

fartygets kapten, med något avbrott fram till våren 1902.

Argentinas öden skildrade Jan Davids-son i sin bok om Råå. Efter att Carl Edvard Karstrup mönstrat av som befälhavare övertog John S Olsson kaptensrollen. Skeppet var lastdrygt och under några år seglade hon mellan svenska och engelska hamnar. England behövde trävirke, pit-props till gruvorna var en vanlig last, hem lastade man främst kol. Barken utsattes för ständiga påfrestningar i kraftiga stormar och hård sjö, skrovet var illa åtgånget efter ett halvsekel i frakttjänst, pumparna var ständigt i bruk.

Den 3 februari 1908 har hon seglat färdigt. Hon bryts slutligen sönder efter fruktlösa försök att få henne i hamn vid

Jyllands västkust. Hon kan-trar och förs runt så att stäven pekar uppåt. Förriggen går överbord och stor-riggen svänger livsfarligt. Men - "undret har skett". Vraket driver mot hamnar-men i Hirtshals, barken lägger breddsidan mot piren och besättningen överle-ver.

En tid efter den drama-tiska förlisningen kunde rederiet, Hyperions, kvit-tera ut 6 000 kronor från Sydsveriges Assuransfö-rening. Trots ringa total-förlust blev det ett kraf-tigt avbräck för rederiägar-na.

Ångaren "Everilda"

Ångaren Everilda var näs-tan tre gånger större än Argentina och med henne fick Rederiaktiebolaget Hyperions ett avsevärt ton-

nagetillskott. Hon mätte 1 387 bruttoton och var byggt i Whitby 1882. Hon inköp-tes enligt uppgift till Helsingborg 1898, men om hon redan då eller först något år senare ingick i Hyperions tonnage är oklart.

Ett icke föraktligt ekonomiskt tillskott fick Carl Edvard Karstrup när han gifte sig med bonddottern Anna Johnsson från Pål-storp. Hennes familj var med och finan-sierade inköpet av Everilda, den båt som Carl Edvard förde befäl på under drygt tio år.

Båten seglade främst på den engelska traden som Carl Edvard Karstrup var väl bekant med sedan tiden på Argentina. Ett brev från *ship-broker* John Dahlberg i Helsingfors, svar på kapten Karstrups för-frågningar om uppdrag för Hyperions, vi-

Oljemålning av "Everilda", Carl Edwards sista befäl.

sar att traden England-Finland låg i rederiets intresse. På den sista resan han gjorde till England hade han sällskap med hustrun Anna. Nu väntade nästa resa, han seglade upp för att hämta last i Stockholm.

Minsprängningen 6 december 1914

Första världskriget hade pågått i fyra månader och redan hade många liv offrats för dunkla konflikter mellan Europas "stora". Everilda beordrades till Stockholm tillsammans med en annan Helsingborgsbåt, Luna. De lastade släckt kalk som enligt uppgift skulle fraktas via Finland till S:t Petersburg. Kalken skulle användas vid begravingar av stupade ryska soldater. Båtarnas destination var Mäntyluoto.

Den 6 december 1914 blev ödesdagen

för ångfartygen Everilda och Luna, båda tillhörande Helsingborgs handelsflotta. De hade hunnit nära den finska kusten och var bara några minuters resa från destinationsorten då katastrofen inträffade.

Ett minfält hade lagts ut av tyska fartyg utan att meddelande hade lämnats, men Everilda fick en första varning då hon passerade en flytande mina på 100 meters avstånd (uppgifterna här är från ett åldrat klipp ur Helsingborgs-Posten). Kapten Karstrup sände genast en man fram på backen för att hålla utkik, men innan ordern hann åtlydas exploderade en mina midskepps på fartygets babordsida. Några minuter senare sjönk Everilda med 45 graders slagsida, endast några minuter från destinationsorten. Besättningen drogs ned

Katastroferna med "Everilda" och "Luna": mera tragiska än man från början trodde!

Död på sin post.
Everildas kapten O. E. Karstrup.

Nya skildringar föreligga. Styrman Larssons räddning så godt som ett underverk. "Everilda" var den första af ångarne som förolyckades. Sjöförklaring vid Helsingborgs rådhusrätt.

Räddad som genom ett underverk.
Förste styrmannen på Everilda,
E. Larsson.

Ur Helsingborgs-Posten Skåne Halland onsdagen den 9 december 1914.

i virveln efter det sjunkande skeppet men några lyckades ta sig upp till ytan igen, däribland kapten Karstrup och 1:ste styrman Larsson. Olyckan observerades från Luna, livbåtar skickades ut och man lyckades plocka upp sex man ur havet, fem av dem hann man lyfta upp på Lunas däck. De skeppsbrutna var medvetlösa och bars ner i salongen. Innan man hunnit hämta den sjätte, styrman Larsson, kolliderade Luna först med en mina och sedan med ytterligare en. Besättningen på Luna hopade ner i de utsatta båtarna men kunde inte hämta upp de medvetlösa sjömännen från Lunas salong. Kort därefter försvann

Luna i djupet och med henne de en gång räddade från Everilda. Lunas besättning och Everildas enda överlevande, styrman Larsson, som hade legat kvar i en av livbåtarna, räddades av en bogserbåt.

Med Everilda omkom Carl Edvard Karstrup och ytterligare sexton personer; 14 män och 2 kvinnor. Styrman Larsson fick som ende överlevande avge sjöförklaringen vid Helsingborgs rådhusrätt.

Rederiaktiebolaget Hyperions hade nu förlorat sin stora ångare och därmed förlorat sitt enda kvarvarande skepp.

Stina Norling

Värva nya medlemmar!

Vi vill bli fler!

1 maj 1980 invigdes Råå Museums nya lokaler i hamnområdet.

1 maj 2006 är det dags för återinvigning av de fint renoverade utställningslokalerna.

Redan på invigningsdagen 1980 blev många besökare medlemmar, ständiga eller årsmedlemmar. Idag har Museiföreningen ca 1100 medlemmar.

Det är en fantastisk fin siffra MEN vi vill bli många fler!

Nu värvar vi årsmedlemmar!

Vi vårdar värdefull vardagskultur

Råå Museum för Fiske och sjöfart är en angelägenhet för alla medlemmar i Råå Museiförening, gamla medlemmar såväl som nya. Vi vårdar vardagens värdeföremål, ting som våra barn och barnbarn annars kanske inte får se. Vi berättar om livet i samhället, om hur människor försörjde sig och sina familjer. Vi visar äventyret men också det ofta hårda vardagslivet.

Värva NU!

Barn som flyttar, syskon som bor på annan ort, nyinflyttade grannar, kulturintresserade arbetskamrater, alla kan bli årsmedlemmar i Råå Museiförening för bara 100:-. Alla som redan är medlemmar vet hur roligt det är att återse samlingarna varje säsong. Inte minst under de år då man kanske bara kommer på semesterbesök. Berätta om museet och locka gärna med dig nya besökare när du själv ska gå.

Vi kommer att ha många trevliga aktiviteter under säsongen och besöket i den nyinredda utställningshallen, i båthallen med Curt Björklunds uppmärksammade båt och givetvis den dundrande maskinhallen ger säkerligen god valuta för 100-lappen. Och både nya och gamla medlemmar är välkomna hur många gånger som helst under säsongen.

Vi håller kontakt med våra medlemmar genom museets tidning som utkommer 2 gånger per år.

Nya medlemmar

är välkomna att höra av sig till **Stina Norling 042- 26 03 56** eller lämna en lapp i museets brevlåda.

FöreningsSparbanken stöder

Vad är det de säger vid hamnen?

Ett oumbärligt lexikon

Nils Pålsson har funderat en del kring gamla ord och uttryck, speciellt om fiske, som fortfarande används av en del personer på Råå, men som många av oss aldrig har hört eller åtminstone inte förstått. Lite yngre personer eller sådana som kommer från ”uppåt landet”, frågar sig nog detsamma och de kommer säkerligen att ha stor glädje av denna lilla förteckning. Även alla vi som undrat varför ”di gamle” exempelvis säger ”nör te Halmstad” får här förklaringen.

Fiske, fiskeplatser med mera

Opp te Limhamn

Här får vi tänka oss fortsatt seglats till Luleå.

Nör te Halmstad

Dito vid seglats till Frankrike och Medelhavet.

Ett, två eller tre revat sejl

Så mättes vindstyrkan innan begreppen kuling och storm fanns.

Flacken

Där sanden övergår i gräs.

Brynen

Området utanför flacken innan fladingen.

Fladingen

Väster om brynen ut till hällan 12-20 meters djup.

Jyvet –djupet–

Mellan röda och gröna bojen 25-40 meters djup.

Hällan

Östra hällan är slutningen vid den röda bojen.

Västra hällan är slutningen vid den gröna bojen.

Väster

Området väster om den gröna bojen ut till farleden väster om banken och söder om denna.

Banken – Disken

Är en stor sandbank, där sand lagrats under årtusenden, söder om färjeleden och väster om djupet ut till den västra farleden.

Flo

Är sydgående ström i Sundet.

Ström

Är nordgående ström i Sundet.

Bonnflo och bonnström

Är motsvarande strömmar vid botten, som förorsakar skräp i näten.

Vanne

Då det frågas om vanne vill man veta om det är ström eller flo eller rent av stilla vanne.

Stötteräckor

Stolpar på vilka man hänger nät. Spättegarn hänges på de höga stöttorna och sillagarnen tvärs över de låga.

Släveställe

Båttramp som fanns förr i tiden vid fiskekajen där man drog upp båtar för översyn.

Sködel

Då man har hål i garnen klippes det ut en bit som motsvarar hålets storlek som knyts fast där.

Böda

Ett gammalt uttryck för att laga garnen = näten.

Flå

Flöte.

Teln

Är den lina vid vilken garnmaskorna sys fast.

Bossmen

Samlingsbegrepp för garnmaskorna.

Stena garn

Innan det fanns blyteln satte man fast stenaar i undertelnen via ett stenband.

Tru

Tråg. Det fanns engavla och tvågavla.

Tjajs

Håv.

Rusa

Ryssa.

Skubbe

Vakare som anger var garnen finns.

Stödare

Vakare av annat slag som används där det finns is.

Damm

Sump i båten.

Hyttefat

Friliggande sump för bl.a. lagring av ål.

Klädesplagg

Håsor

Strumpor.

Träbonna

Stövlar med träsula och läderskaft.

Bossarun

Plagg som är ytterst och av väv.

Sydväst

Huvudbonad av gummi - tidigare oljad väv.

Smäck

Bröstlapp.

Smäckabyxor

Blåbyxor med hängslen.

Förfoda

Då strumpebotten var söndrig avlägsnades denna och en ny sådan stickades fast vid det hela skaftet.

Övrigt

Speda

Stickenål.

Tunn som en speda

Vittnar om en tunn person.

Hönting

En liten rackareunge.

Tosingaliner-stollaliner

Ett icke accepterat tilltag.

Stolle

En person med avvikande åsikter.

Sludder

En icke accepterad åsikt.

Försluga sej

Sätta mat eller dryck i halsen.

Ståhej

Viss form av påhitt. Uppståndelse.

Gena

Korta av sin gångväg.

Nävanim

Får något snabbt gjort med sina händer.

Bagvänd

Motsatsen till nävanim.

Kutta
Kapa.

Macker
Kompanjon.

Smida
Kasta. Ej ”smida medan järnet är varmt”.

Nils Pålsson
Foto ur museets arkiv

Vi vill gärna utöka vårt lilla lexikon!

Du som kan några ord eller uttryck som du tror kan passa in, skriv ner dem och skicka till redaktionen!

Efterlysning - fiskrecept från förr!

Minns ni barndomens spickesill, senapssåsen till koketorsken, den rosafärgade stenbits-soppa och allt annat gott eller mindre gott som fanns på middagsbordet?

Vi efterlyser gamla fiskrecept med anknytning till Råå. Hur gjordes den sötsura såsen, stektes äpple tillsammans med feta fiskar, vilka sorters fisk minns du att ni åt? Åt ni snäckor och musslor eller kanske de små krabborna? Saltades flera fisksorter än sill in? Röktes fisk hemma för att kunna sparas? Torkade ni sill? Och hur gjorde man det?

Idag när nästan endast fiskfiléer säljs i våra fiskaffärer kan få rensa och tillaga hel fisk. Hur gjorde ni i era hem? Togs torsk- och spätthuvud tillvara? Vilka fiskar var ”finfiskar”? Kastades rensat i sjön? Koktes och gavs till hönsen? Grävdes det ner som gödning i trädgårdslandet?

Vi vill veta så mycket som möjligt om hantering och tillagning av fisk fångad av rååfiskare och tillagad i våra hem här i samhället. I första hand önskar vi recept och traditioner fram till ca 1950-talet.

Vår ambition är att dokumentera så mycket som möjligt kring vardagens matkultur baserad på den viktiga fiskenäringen. Fisk och framför allt sill födde Råås befolkning under långa tider. Idag kan stekt salt sill vara åtråvärd husmanskost på fina krogen, men många av våra rååbor har nog klivna minnen kring vinterns alla sillmiddagar.

Ett recepthäfte hoppas vi också att detta upprop ska resultera i! Ett häfte eller en ”tidning” som ska finnas till försäljning på museet.

Du som har recept eller vill berätta om dina fiskminnen, hör av dig till oss på museet! Du kan lägga recept och brev i vår brevlåda vid museet och du kan redan på årsmötet den 21 mars säga till att du har något att berätta. Du kan också ringa Stina Norling 042-260356.

Foto Matteus Sjögren.

Den gamla sjömansvisan

Rååprofilen Ove Lybeck samlade i många år ett mycket varierande material med mer eller mindre anknytning till Råå. Vid sin död efterlämnade han ett antal tjocka pärmar med klipp och avskrifter. Vi har fått låna den av Curt Persson, och ur detta rikhaltiga men tämligen osorterade material har vi valt ut en artikel med titeln ”Den gamla sjömansvisan”, som inte endast har anknytning till Råå utan även till uppgiftslämnaren personligen; den citerade bidragsgivaren, sjökaptén Olof Olsson var nämligen kusin till Ove Lybecks morfar, kaptén Nils Petter Olsson.

”Under segelsjöfartens tid umgicks de unga sjömännen på Rå leje med varandra, när de var hemma från sjön. Många av dem var ju också släkt. När de träffades, brukade de sjunga sjömansvisor. Särskilt gouterat var, när någon ej tidigare hörd sjömansvisa introducerades. Så fort någon ung sjöman kom hem till lejet från en resa ställdes frågan: ”Har du hört någon ny visa?” Det hände en gång att den nyligen hemkomne sjömannen svarade följande: ”Ja, det kan du tro att jag har. På den sista resan hade vi en konstapel som var från Kullabygden. Han sjöng ofta en visa som hette ”Anton eller ödets underbara skickelse”. Konstapeln omtalade, att visan sjöngs allmänt av sjöfolket i Kullabygden. Där kallades visan för ”Matrosen”. Visan är lång, den har ej mindre än trettiotvå verser. Nu skall jag sjunga de första verserna på den visan för dig.”

Kaptén Sigurd Sternvall, som under många år vistats i Kina, började vid återkomsten till Sverige på 1920-talet intressera sig för den äkta sjömansvisan. Denne S. Sternvall var född i Stockholm och gick på sin tid i navigationsskolan där man tog sin kaptensexamen i Göteborg. Åren 1916-1926 var han anställd vid Tullverket i Kina. Efter att ha kommit hem från Kina innehade han anställning vid Statens Sjöhistoriska Museum i Stockholm. Han hade även tjänst vid Kommerskollegii fartygsinspek-

tion. Åren 1934-1938 var han 1:e styrman inom ”Föreningen Rydbergsgastarna”. På grund av bristande tid avgick han från detta uppdrag, när han började som föreläsare vid ”Arbetarnas bildningsförbund”. Han avled 1951 i en ålder av nära 65 år. Så tidigt som 1927 började han teckna ned de gamla sjömansvisor som han hade hört sjungas och som han själv kände till. Han sjöng även in en del sjömansvisor på gram-mofonskiva. Han fann då att många av de gamla sjömansvisorna under årens lopp hade blivit förvanskade. Han blev mer och mer intresserad, och genom radio och press uppmanade han människor som kände till sjömansvisor, att de skulle låta höra av sig. En vacker dag fick han besök av en man som skulle visa sig vara till stor nytta för honom. Hans namn var Olof Olsson och han var bördig från Rå leje.

För kaptén Sternvall berättade han följande: ”Jag är sjökaptén och heter Olof Olsson, född 1854 på Rå, men numera bosatt i Stockholm. Min fader var sjökaptén Nils Olsson, född 1821 på Rå och död 1905. När jag var 6 år gammal fick jag medfölja min fader till Stockholm, ombord i min faders jakt, JOHANNA MARIA av Rå. 1863 mönstrade jag, för första gången, ombord i briggen MARIA av Ystad. I den tidens Stockholm, där kajerna var kantade av många segelfartyg, sjöngo vi våra visor då lasten lossades med talja och vippstång

SIGURD STERNVALL

SÅNG

UNDER SEGEL

Omslagsbild till Sigurd Sternvalls "Sång under segel", utförd av den kände bokillustratören Adolf Hallman.

eller så kallat franskt takel. Det var då ett mycket omtyckt nöje för stockholmarna att gå längs Skeppsbron och avlyssna dessa sånger. Många av stuvarna, som också varit sjömän, sjöngo nästan alltid under arbetet. Det fanns bland dem, som bland sjömännena, riktigt berömda sångare, som folk kom och lyssnade på, och var det då någon särskilt ryktbar, stod det damer med parasoll tätt, tätt, fast ibland visorna var rätt så finurliga. En sådan sjömansvisa, som var "finurlig", hette "Å kom till mig på lördag kväll". Den sjömansvisan hade 18 verser och sjöngs vid lossning och lastning:

*Å, kom till mig på lördag kväll
Victoria, Victoria!
så ska du få det du bad mig om!
Kirre virre vippbom. Hurra så!
.....
Då tar du dig en riktig sup
Victoria, Victoria!
så du kan stå bataljen ut!
Kirre virre vippbom. Hurra så!*

När jag seglade med min far i jakten JOHANNA MARIA av Rå så sjöng far och de andra sjömännena ombord en sjömansvisa som hette "Liten båtsman":

*Och liten båtsman sade: Till sjöss jag
mig skall gå.
Och däri rätt han hade, ty han gick dan
därpå.
.....
Han vifta vill med handen, han tuggade
och grät.
Hans fästmö stod på stranden, bredvid
stod hennes get.*

*.....
Snart bland is i fjällen satt Lisa med sin
get.
Och lång blev vinterkvällen och tråkig
som man vet.
Då kom på vingar lätta en liten trubbig*

gud.

*Var tyst, jag skall berätta att Lisa snart
stod brud.*

.....

*Och liten båtsman landar vid samma
kust igen.*

*Han hissar flagg och standar och skyn-
dar till sin vän.*

Ej anande förtreten i land man ila vill.

*På samma strand stod geten, men Lisa
sågs ej till.*

Min far har en gång berättat för mig, att när han var pojke och seglade så hörde han följande sjömansvisa sjungas ombord. Redan på 1700-talet lär den ha sjungits:

*Då vi kommer ut i en svarter natt
då det regnar och blåser och vädret är
besatt,
att gå i lä om storbåten är det bästa man
kan få.
Håll fast i en ringbult, när storbåten går!
.....
Ja hör ni, mina herrar och tullinspektor,
då det regnar och blåser så går ni hem
till mor.
Då står ni i förstun och är rädd för att bli
våt,
men vi sjömansgossar blott skrattar där-
åt."*

Så långt kapten Olof Olsson, som blev Sigurd Sternvalls äldste bidragsgivare och även hjälpte honom med att komplettera och revidera samlingen som till slut mynnade ut i en bok med titeln "Sång under segel", utgiven av Bonniers 1935. De ovan nämnda visorna finns med i boken men inte alltid med så många verser som Lybeck nämner. Kanske var en del verser för "finurliga" för att få komma med. På smutstitelsidan står f.ö. att "Visinsamlingen alltså jämt pågår och därför rekommenderas i alla sjömans åtanke".

På Fullriggaren läste vi om Blå Boden

Finns det ett mer passande namn än Fullriggaren på ett vårdboende i Råå, beläget alldeles vid sundet. Och stolt som ett segelfartyg är byggnaden med sina vinklade takpartier som skjuter ut som bogspröt. Det skapar illusionen av ett skepp, som tryggt kommit i hamn efter långfärder till fjärran länder. Sedan mitten av 1990-talet är den här Fullriggaren hem för äldre som behöver särskild omsorg efter ett långt och aktivt liv.

Föreningen Råå Biblioteks Vänner har som ändamål att via biblioteket verka för ökat kulturellt utbyte bland rååborna. Vi vill också gärna dela med oss av kulturella upplevelser till äldre i Råå, som inte har möjlighet att besöka biblioteket och dess aktiviteter. Därför tog under-tecknade initiativet till högläsning för de inneboende på Fullriggaren. Föreståndaren Stina Olsson välkomnade vårt erbjudande och med hjälp av vårdpersonalen samlade vi en grupp våren 2004 och har sedan dess, med undantag för sommar- och juluppehåll, träffats för en timmes högläsning varje måndag eftermiddag. Vi har lästromaner, noveller och dikter med skiftande innehåll och karaktär för våra 5-6 damer och haft minst lika mycket utbyte som de av samva-

ron. Det är inte alltid så lätt att hitta texter som kan

vara lämpliga för våra åhörare. Eftersom läsan-det helst skall leda till ett samtal, blir det ofta berättelser från förr i tiden. Inte alla på Fullrig-garen är födda eller har bott på Råå. Men gamla tider på Råå vill man gärna höra om. Nu har man ju blivit rååbo. När vi därför hittade Åsa Rau-sing Roos' intressanta och charmiga artikel om Systrarna Sjöström och Blå Boden i Museitid-ningen (2005/2) tyckte vi att den skulle passa bra att läsa för vår grupp. Och det gjorde den. Det blev succé! Systrarna Sjöströms liv och hur Blå Boden blev till genom system och konstnä-rinnan Majas förbindelse med Italien fascinerade våra åhörare. Vi hade så mycket att berätta och samtala kring att materialet räckte till två lästillfällen.

En av damerna berättade att hon och några flickvänner hade hört talas om Blå Boden och

Gunilla Malmgren-Neale läser för fr v Sonja Rydén, Maj-Britt Bergqvist, Margit Lindvall och Stina Bolth.

åkte ut till Råå för att ta en titt på den. När de väl var framme och stod utanför, vågade de inte gå in. Då drog de lott om vem som skulle bli den modiga, som skulle sändas in i affären. Det blev vår berättare. Därinne var det som ett fantasins sagoland. Det glittrade på hyllorna, ögonen nästan bländades och den vänliga damen förevisade gärna de vackra sakerna ”fastän jag inte hade ett öre att handla för”.

Aldrig någonsin kommer Råå att ha en så attraktiv affär, som kan locka folk från när och fjärran. Man kom särskilt ihåg att kungligheter brukade komma på besök och att rååborna hyllade dem med sång.

1930-talet var en svår tid för många. Det minns alla i vår grupp. 1939 fick fröknarna flytta från sitt arkitektoniskt särpräglade hus på Kustgatan till en liten lägenhet på Kaptensgatan. Det hade man också hört talas om. När det blir sommar och rullstolarna kan rulla på asfalten längs med Kustgatan, hoppas vi att vi kan titta på det ovanliga huset med de höga fönstren, som kanske Maja hjälpte till att rita och som systrarna byggde för att hysa sitt djärva och exklusiva företag – Blå Boden.

Gunilla Malmgren-Neale
Agneta N Jonasson

Kom med i 1000-klubben!

Vi inbjuder alla medlemmar och andra intresserade att vara med i nyinstiftade 1000 - klubben!

Men det kostar förstås 1000:-!

Den förste maj när museets ombyggda och fräscha utställningshall invigs kommer ni att finna en havsblå båtformad monter, granne med maskinhallen och nära väggen med Lars Petter Sjöströmmålningarna (se omslagsbilden). Den montern ska hysa navigationsinstrument men även 1000-klubbens medlemmar! För 1000:- får du, din familj eller ditt företag vara med på en namnskylt som tack för att du är med och stödjer museets möjligheter att vårda vår vardagskultur.

Museiföreningen har genom åren fått åtskilliga generösa donationer och många medlemmar ställer upp och arbetar utan ersättning för att museet ska kunna ge dagens och morgondagens besökare en fin miljö och roliga upplevelser, men en trygg ekonomi är också en förutsättning för vår verksamhet. Styrelsen har därför tagit beslut om 1000 - klubben.

Flera trogna medlemmar har hört av sig med frågor om vad de kan göra för Museet. Någon tog chansen redan när ryktet om 1000- klubben kom i omlopp. Ett medlemskap blev populär 80-årspresent, ett annat blev doppresent. NU vill vi berätta om denna nya möjlighet för alla våra medlemmar.

Vill du bli medlem i 1000-klubben eller ge bort ett medlemskap så kan du sätta in 1000:- på museets bankgiro 5601-4681. Betalningsmottagare är Råå Museiförening, Hamnplan, 252 70 Råå. Skriv 1000-klubben på inbetalningskortet. Skriv ditt namn tydligt, och den vars namn du vill ska stå på skylten. Vi kommer att ha med oss inbetalningskort på Årsmötet den 21 mars och du kan alltid höra av dig till Museet för vidare information.

Årsredovisning för Råå Museiförening

BALANSRÄKNING PER 2005-12-31

TILLGÅNGAR	<u>2005</u>	<u>2004</u>
<u>Anläggningstillgångar</u>		
Byggnader	3.733.544,00	3.733.544,00
Byggnader, motorhallen	1.160.823,50	1.160.823,50
Pågående arbeten	391.388,00	0
Byggnadsinredningar	34.705,00	32.705,00
Akkumulerade avskrivningar, byggnadsinredningar	- 16.550,00	- 13.080,00
Larm- och åskledaranläggning	84.500,00	84.500,00
Akkumulerade avskrivningar, larm- och åskledaranläggning	- 72.900,00	- 71.450,00
	<u>5.285.510,50</u>	<u>4.927.042,50</u>
<u>Omsättningstillgångar</u>		
Kontantkassor	6.612,50	6.000,00
Bankmedel	167.398,16	133.661,21
Sponsorbidrag, motorhallen	0	51.762,17
Värdepappersfonder	150.000,30	150.000,30
Kundfordringar	0	<u>1.800,00</u>
	<u>324.010,96</u>	<u>343.223,68</u>
<u>Donationsmedel</u>		
Ruben Rausing's legat	298.118,51	295.618,51
Donatorers fond	50.558,49	50.558,49
Enskilda donatorers fond	371.728,38	371.728,38
Curt Perssons fond	<u>3.513,24</u>	<u>3.509,73</u>
	<u>723.918,62</u>	<u>721.415,11</u>
SUMMA TILLGÅNGAR	6.333.440,08	5.991.681,29
SKULDER OCH EGET KAPITAL		
<u>Kortfristiga skulder</u>		
Leverantörsskulder	8.163,00	24.806,50
Reversskulder	0	100.000,00
Förutbetalda intäkter/upplupna kostnader	<u>43.500,00</u>	<u>27.733,00</u>
	51.663,00	152.539,50
<u>Eget kapital</u>		
Ingående behållning	5.839.141,79	4.704.607,61
Sponsorbidrag, motorhallen	0	1.111.057,17
Årets överskott	<u>442.635,29</u>	<u>23.477,01</u>
	<u>6.281.777,08</u>	<u>5.839.141,79</u>
SUMMA SKULDER OCH EGET KAPITAL	6.333.440,08	5.991.681,29

RESULTATRÄKNING FÖR INKOMSTÅRET 2005

INTÄKTER	2005	2004
Medlemsavgifter	49.350,00	7.150,00
Entréavgifter	82.450,00	77.690,00
Entréavgifter grupper, guidning	36.900,00	47.500,00
Försäljning böcker, kort etc.	39.526,50	25.185,00
Försäljning Rååfilm	4.200,00	7.000,00
Försäljning kaffe, lotterier etc	16.935,00	8.500,00
Försäljning inventarier	1.200,00	10.000,00
Bidrag medlemstidningen	10.100,00	11.273,50
Bidrag Hbg kommun	95.000,00	50.000,00
Övriga ersättningar och bidrag	<u>56.785,50</u>	<u>33.413,00</u>
SUMMA INTÄKTER	392.447,00	277.711,50
KOSTNADER		
Renovering av avlopp	40.000,00	0
Aktivitetskostnader	25.891,00	25.428,50
Inköp av varor för försäljning	34.927,90	12.254,00
Förbrukningsmaterial, inventarieunderhåll	<u>56.501,66</u>	<u>24.943,00</u>
	157.320,56	62.625,50
<u>Administrationsomkostnader</u>		
Kontorsmaterial, porto, telefon etc	13.693,75	15.286,50
Medlemstidningen inkl. värningsaktivitet	43.494,00	39.632,00
Representation, uppvaktningar	2.282,00	2.562,00
Marknadsföring, informationsmaterial	25.345,50	27.282,00
Utställningar	67.749,50	6.609,00
Föreningsavgifter, utbildning	<u>175,00</u>	<u>7.625,00</u>
	152.739,75	98.996,50
<u>Driftskostnad för fastigheten</u>		
Tomtarrende	8.280,00	8.208,00
El, vatten och avlopp	48.437,00	41.956,00
Larmkostnader	42.704,00	43.138,00
Försäkringspremier	18.014,00	17.821,00
Underhåll o komplettering av inredning	<u>3.199,30</u>	<u>2.334,00</u>
	120.634,30	113.457,00
SUMMA KOSTNADER	- 430.694,61	- 275.079,00
RESULTAT FÖRE AVSKRIVN O FINANSPOSTER	- 38.247,61	2.632,50
Årets avskrivningar	<u>- 4.920,00</u>	<u>- 4.720,00</u>
RESULTAT EFTER AVSKRIVN O FINANSPOSTER	- 43.167,61	- 2.087,50
<u>Finansiella kostnader och intäkter</u>		
Ränteutgifter	14.398,90	20.320,95
Räntekostnader och bankavgifter	- 1.096,00	- 7.130,04
Under året erhållna donationer och bidrag	472.500,00	0
Kursändring värdepappersfonder	<u>0</u>	<u>12.373,60</u>
	485.802,90	25.564,51
ÅRETS ÖVERSKOTT	442.635,29	23.477,01

Info-sidan

Metropol Öresund - sedd från himlen

Årets utställning på tredje våningen visar utvalda fotografier från Nordvästra Skåne av flygfotograf Nils-Åke Siverson. Utställningen öppnar den 1 maj.

Öppettider 2006

Museet stängt för ombyggnad fram till 1 maj.

1 maj invigning av det nya "läget" 13.00–17.00

3 maj – 25 juni:

onsdag 17.00–20.00

lör-, sön- o helgdag 13.00–17.00

27 juni – 13 augusti:

tisdag-fredag 15.00–19.00

lördag o söndag 13.00–17.00

16 augusti – 1 oktober:

onsdag 17.00–20.00

lördag o söndag 13.00–17.00

4 oktober – 6 december:

onsdag 17.00–20.00

Entré 40:-, barn under 12 år i vuxens sällskap gratis.

Öppet för grupper efter tidsbeställning hos Siv Olsson 042-262688.

Höstmötet

äger rum tisdagen den 24 oktober 2006.

Råå Museum för fiske och sjöfart

Hamnplan, 25270 Råå

Tel 042-261131

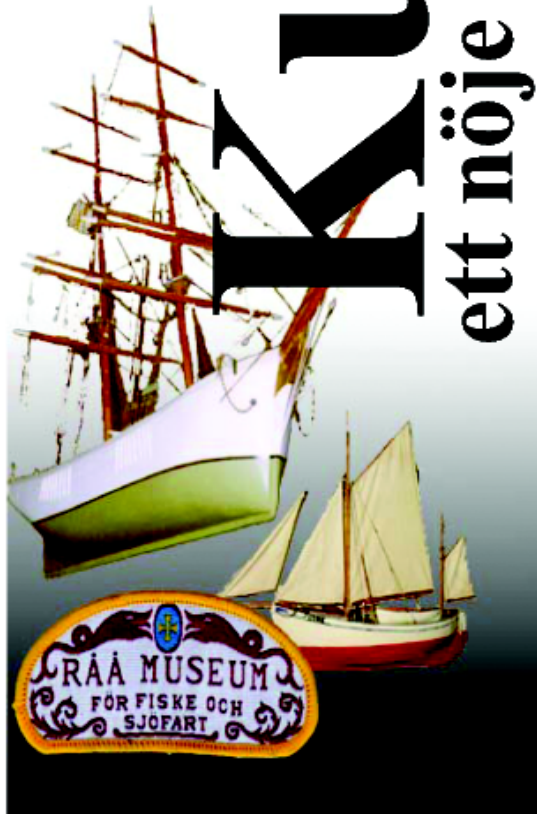
Bankgiro 5601-4681

Email info@raamuseum.se

Web www.raamuseum.se

KULTUR

ett nöje och ett måste

MUSEETIDNINGEN

Redaktör:

Åsa Rausing-Roos
Näckrosgatan 2
25271 Råå
Tel 042-26 03 34

Layout och redigering:

Cal Åström
I redaktionen:
Marianne Wittgren
Ragnar Thornberg

Kallelse till årsmöte

Vi träffas i Raus församlingsgård med ingång från Kielergatan
tisdagen den 21 mars kl. 19.00

Efter årsmötesförhandlingar, rapporter och information serverar vi gott kaffe och goda kakor. Mats Pålsson berättar och visar bilder om **"Råå Fiskareförenings historia"**.

Alla är hjärtligt välkomna!

